

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20Ek/617/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119270585
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119270585.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci maloletého oprávneného: T. V., nar. X.X.XXXX zast. zákonným zástupcom (matkou): B. X. M., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom J. V. XXXX/XX, XXX XX S. v konaní zast.: JUDr. Matúšom Hribom, advokátom so sídlom Na hradbách 5, XXX XX S. proti povinnému: B. T. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX T. XXX/X, XXX XX H., o vymożenie peňažnej pohľadávky na zameškanom výživnom vo výške 560,- Eur a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/617/2XX9 zo dňa 24. októbra 2XX9, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Oprávnený má **n á r o k** na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/617/2019 zo dňa 24. 10. 2019 vo výške 33,67 Eur.

o d ō v o d n e n i e :

1. Dňa 24.10.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 20Ek/617/2019, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a súčasne povinnému uložil povinnosť nahradiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vzniknuté v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 33,67 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 45 ods. 1, § 48 ods. 1, 4, § 61k ods. 1, 2, § 61l ods. 1, 2, 3, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie, pričom pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Ďalej uviedla, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal a súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Súčasne uviedla, že ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Tiež uviedla, že povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Následne po preskúmaní spisu zistila, že povinnému bola rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č.k. XP/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX uložená povinnosť prispievať na výživu oprávneného sumou 90,- Eur mesačne od 1.6.2015 vždy do 15-teho dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky pričom dlžné výživné za obdobie od 01.06.2015 do 31.07.2016 vo výške 560,- Eur je povinný povinný uhradiť k rukám matky oprávneného v lehote do 30 dní od právoplatnosti exekučného titulu. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť čo do dlžného výživného dňa 25.10.2016 a právoplatnosť dňa 22.09.2016. Nakoľko si povinný svoju povinnosť

vyplývajúcu z vyššie uvedeného exekučného titulu riadne neplnil, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 28.04.2019.

3. Ďalej uviedla, že súd po preskúmaní obsahu návrhu povinného na zastavenie exekúcie a vyjadrenia oprávneného dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť, nakoľko osoba povinná nepreukázala dôvody na zastavenie exekúcie. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie má za to, že povinnosť uloženú exekučným titulom si splnil a zaplatil dlžné výživné vo výške 560 Eur, pričom na podloženie svojho tvrdenia predložil súdu históriu transakcii, vklady v hotovosti a prevody na účet zákonnej zástupkyne oprávneného. Následne po preskúmaní uvedených listinných dôkazov mal súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky za preukázané, že povinný poukázal na účet zákonnej zástupkyne oprávneného nasledujúce platby: 12.06.2015 sumu 50 Eur, 17.06.2015 sumu 100 Eur, 10.07.2015 sumu 50 Eur, 10.08.2015 sumu 50 Eur, 26.08.2015 sumu 50 Eur, 10.09.2015 sumu 50 Eur, 25.09.2015 sumu 50 Eur, 12.10.2015 sumu 50 Eur, 10.11.2015 sumu 50 Eur, 10.12.2015 sumu 50 Eur, 23.12.2015 sumu 50 Eur, 11.01.2016 sumu 50 Eur, 10.02.2016 sumu 50 Eur, 09.03.2016 sumu 50 Eur, 10.03.2016 sumu 50 Eur, 11.04.2016 sumu 50 Eur, 25.04.2016 sumu 50 Eur, 10.05.2016 sumu 50 Eur, 10.06.2016 sumu 50 Eur, 27.06.2016 sumu 50 Eur, 11.07.2016 sumu 50 Eur, 10.08.2016 sumu 50 Eur, 11.08.2016 sumu 40 Eur, 12.09.2019 sumu 90 Eur, 10.10.2016 sumu 90 Eur, 08.11.2016 sumu 50 Eur, 10.11.2016 sumu 90 Eur, 12.12.2016 sumu 90 Eur, 10.01.2017 sumu 90 Eur, 11.01.2017 sumu 30 Eur, 10.02.2017 sumu 90 Eur, 10.03.2017 sumu 90 Eur, 10.04.2017 sumu 90 Eur, 10.05.2017 sumu 90 Eur, 12.06.2017 sumu 90 Eur, 10.07.2017 sumu 90 Eur, 10.08.2017 sumu 90 Eur, 11.09.2017 sumu 90 Eur, 10.10.2017 sumu 90 Eur, 10.11.2017 sumu 90 Eur, 11.12.2017 sumu 90 Eur, 10.01.2018 sumu 90 Eur, 12.02.2018 sumu 90 Eur, 12.03.2018 sumu 90 Eur, 10.04.2018 sumu 90 Eur, 10.05.2018 sumu 90 Eur, 11.06.2018 sumu 90 Eur, 10.07.2018 sumu 90 Eur, 10.08.2018 sumu 90 Eur, 10.09.2018 sumu 90 Eur, 10.10.2018 sumu 90 Eur, 12.11.2018 sumu 90 Eur, 10.12.2018 sumu 90 Eur, 10.01.2019 sumu 90 Eur, 11.02.2019 sumu 90 Eur, 11.03.2019 sumu 90 Eur, 10.04.2019 sumu 90 Eur a 10.05.2019 sumu 90 Eur. V tejto súvislosti vyššia súdna úradníčka poukázala na skutočnosť, že platby do vydania exekučného titulu, t.j. do 18.07.2016 mali byť predmetom skúmania a preukazovania ich vykonania v základnom konaní a teda exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. XP/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX ich zohľadnil. Povinný mal v zmysle exekučného titulu uhrádzať od augusta 2016 bežné výživné na oprávneného vo výške 90 Eur mesačne vždy do 15 dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého. Na základe uvedeného a preukázaných platieb povinného má súd za preukázané, že povinný od augusta 2016 plnil riadne a včas bežné výživné v súdom stanovenej výške 90 Eur, avšak úhradu dlžného výživného vo výške 560 Eur žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že povinný síce nad rámec bežného výživného vykonal dve platby a to dňa 08.11.2016 vo výške 50 Eur a dňa 11.01.2017 vo výške 30 Eur. Uvedené platby však vykonal priamym vkladom na účet zákonnej zástupkyne oprávneného pričom ako účel prvej platby uviedol povinný: „topánky, vitamíny, lieky“ a účel druhej platby: „antibiotiká, sirupy pre T.“. Z uvedeného preto jasne vyplýva, že ani tieto platby neboli vykonané za účelom splatenia dlžného výživného priznaného právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Z uvedeného dokazovania mal preto súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky za nesporne preukázané, že povinný si povinnosť uhradiť oprávnenému dlžné výživné stanovenú exekučným titulom nesplnil a oprávnený sa tak domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že návrh podaný povinným je nedôvodný a teda povinný nepreukázal žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto súd návrh na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a súčasne povinnému uložil povinnosť nahradiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vzniknuté v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 33,67 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu.

4. Proti tomuto uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej uviedol, že nesprávnosť rozhodnutia vidí v tom, že ak pochybil pri plnení dlžného výživného, neboli mu súdom zohľadnené žiadne jeho platby týkajúce sa dlžného výživného a bez vyčíslenia rozdielu, či doplatenia mu bol návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý. Tiež nesprávnosť rozhodnutia vidí v tvrdení o nespĺnení povinnosti dlžného výživného, nakoľko súd pri rozhodovaní nezohľadnil platby zo dňa 18.5. vo výške 150,- Eur, zo dňa 18.5. vo výške 200,- Eur, zo dňa 8.1.2016 vo výške 50,- Eur a zo dňa 11.1.2017 vo výške 30,- Eur, ktoré podľa povinného preukazujú úhradu dlžného výživného vo výške 560,- Eur. Súčasne povinný uviedol, že jeho ex družka so synom T. zo spoločnej domácnosti odišla v apríli 2015. Následne v máji 2015 bankovým prevodom poukázal prvé platby na syna a to 18.5.2015 vo výške 150,- Eur a 200,- Eur. Ďalej trvalým

príkazom a všetky bankové prevody, ktoré vykonal na účet jeho matky X. M., boli určené na výživné jeho syna T.. A vzhľadom na vyššie uvedené je podľa povinného preukázané, že on ako povinný si splnil povinnosť tak vo vzťahu k bežnému ako aj k dlžnému výživnému, a teda navrhuje súdu, aby rozhodol o zastavení exekúcie.

5. K podanej sťažnosti sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj maloletý oprávnený, ktorý uviedol, že považuje sťažnosťou napadnuté rozhodnutie za vecne správne, pričom súd sa vyčerpávajúco vysporiadal s každou jednou platbou, čo aj náležite zdôvodnil, konkrétne v bode 15. a 16. odôvodnenia, pričom sťažnostné dôvody nijako nespochybňujú správnosť zistených skutkových záverov. Navyše súčet plnení, ktoré udáva povinný je len 430,- Eur, ale tvrdí, že to dáva spolu 560,- Eur. Súčasne platbu z 11.1.2017 vo výške 30,- Eur súd jednoznačne posúdil a vychádzal pritom zo správy povinného k platbe, ktorú tento teraz vydáva za úhradu dlžného výživného, čo je podľa oprávneného nepochopiteľné. Tiež uviedol, že tri úhrady zo strany povinného časovo predchádzajú augustu 2016, a preto nie je možné ich započítať na dlžné výživné. A preto navrhuje súdu sťažnosť povinného odmietnuť. Zároveň si oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia za spísanie vyjadrenia k podanej sťažnosti v sume 33,67 Eur tak, ako je to rozpísané v bode 22. sťažnosťou napadnutého uznesenia.

6. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Preskúmaním podanej sťažnosti povinného súd zistil, že táto bola podaná na pošte dňa 12.11.2019 a smeruje voči rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené dňa 30.10.2019, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

13. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

14. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 28.4.2019, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. XP XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.X.XXXX, ktorý nadobudol čo do dlžného výživného vykonateľnosť dňa 25.10.2016, dňa 06.05.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Miroslavovi Frigovi (41EX 224/2019). Dňa 15.05.2019 bol doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

15. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

16. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

17. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca prvej inštancie sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom na zdôraznenie ešte uvádza, že tri platby povinného, o ktoré povinný opiera svoju predstavu o úhrade jeho dlhu sa uskutočnili ešte pred vydaním exekučného titulu, ktorým v tomto prípade je rozsudok Okresného súdu Bardejov, č.k. XP/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým bola povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu oprávneného sumou 90,- Eur mesačne od 1.6.2015 vždy do 15-teho dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky pričom dlžné výživné za obdobie od 01.06.2015 do 31.07.2016 vo výške 560,- Eur je otec povinný uhradiť k rukám matky oprávneného v lehote do 30 dní od právoplatnosti exekučného titulu. Pokiaľ Okresný súd Bardejov vo svojom rozsudku deklaroval dňa 18.07.2016 dlh povinného vo výške 560,- Eur a existovali nejaké platby vykonané povinným ešte pred vydaním tohto rozsudku, mohol si voči nemu otec maloletého dieťaťa (povinný) podať odvolanie. Pokiaľ to však neurobil, nemôže sa už v rámci výkonu exekúcie brániť uvedenými námietkami. A čo sa týka platby povinného zo dňa 11.1.2017 vo výške 30,- Eur, ktorej účel označil povinný: „antibiotiká, sirupy pre T.“. Z uvedeného preto jasne vyplýva, ako vyvodila už vyššia súdna úradníčka vo svojom rozhodnutí, že ani táto platba nebola vykonaná za účelom splatenia dlžného výživného priznaného právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ako sa to povinný v súčasnosti pokúša tvrdiť. Na základe uvedeného tak možno konštatovať, že vyššia súdna úradníčka správne postupovala, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietla.

18. Podľa §-u 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa §-u 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

20. Podľa §-u 199e ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

21. Oprávnený vo svojom vyjadrení k sťažnosti povinného súčasne uviedol, že si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia za spísanie svojho vyjadrenia v sume 33,67 Eur tak, ako je to rozpísané v bode 22. napadnutého rozhodnutia.

22. Podľa §-u 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmene sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

23. Podľa §-u 10 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 165,97 eura do 663,88 eura je 16,60 eura + 1,66 eura za každých aj začatých 33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura.

24. Podľa §-u 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmene patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

25. Podľa §-u 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

26. Podľa §-u 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

27. Preto súd v súlade s ust. § 199e ods. 1 Exekučného poriadku a vyhlášky č.655/2004 Z.z. priznal oprávnenému náhradu uplatnených trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia spolu v sume 33,67 Eur (súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 560,- Eur, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby ako správne uviedol právny zástupca oprávneného je podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky vo výške 18,26 eur + 1x režijný paušál á 9,80 eur + 20% DPH).

28. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd trovy právneho zastúpenia maloletého oprávneného spojené v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnosťou povinného, a preto o ich náhrade rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia. Trovy konania, ktoré boli maloletému oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.